

Դարանաղցիին հետևեալ խօսքը «...նոյն ֆրանք արեղան՝
... որ զձորձին ստորոտն ի վեր շրջելով ի վերայ գըլ-
խոյն առեալ և ի դուճս անկեալ գայր զէպի գերեզ-
ման որ Լուսաւորչի մասանց տեղին ասեն. ընդ այն
կամէր արկանել ի գերեզմանատունն, և ազգեց զօ-
րականացն, որ հարին ուժգին և յերկիր ընկեցին, եւ
տեսին զհուրն, եղեալ ի մէջ հրոյ լուցկի եւ ասին ի
ձեռանէ նորին» (Դար. էջ 246 - 247*):

7. — Թեոդոս բագաւորին ուխտը Ս. Գերեզմա-
նին (394 օգոստոս). — Երեկոյ մը, այն պահուն՝ երբ
Ս. Գերեզմանի եկեղեցիի դուռները կը փակուին մին-
չեւ յաջորդ օրուան արշալոյսը, ուխտաւոր մը հագած
երկար վերարկու մը որուն տակէն կը լսուէր զբահին
չաչիւնը, սպանիացիի մը նման սև եւ իտալացիի մը
պէս տժգոյն, կը ներկայանայ Ս. Յարութեան դուռը:
Դունապանը զժգոհութեամբ կ'ընդունի և պահապան-
ները անախորժ կերպով կը վարուէին տաճարին գա-
ւիթին մէջ:

Սորհրդածեալ քայլով մը Ս. Գերեզմանին եկե-
ղեցիին սեմէն կ'անցնի, կը ծնրագրէ Քրիստոսի Ս. Գե-
րեզմանին առջևը, ճակատը մարմարէ տապանին վը-

(*) Ըստ ազգային աւանդութեան, Ս. Յակոբայ վանքը եւ այլ նը-
ւիրական տեղերը Ս. Լուսաւորչի պարգեւը կը նկատուին, «... վա-
սըն որոյ համահաւասար ազգ եւ ազնիւ եւ որդիք սբոյ Լուսաւոր-
չին, բացէ՛ք զպս մեբքին իմացականութեանց ձեռաց եւ մի պատիւ
յայնպիսեաց մոլորագնացից. այլ կատարեալ իմաստութեամբ եւ ու-
ղիղ մտքով ի սուրբ տուն այս դիտեցէ՛ք, զոր հոգւոց մեռաց ար-
փիաւորիչ Սուրբ Գրիգորիոս բագմաշարչար նահատակն եւ լուսա-
ւորիչն մեր, էառ կտակաւ եւ գրով գտուրք Արքա զայս եւ
եւ գտուրք տեղիս, եւ պարգեւեաց ձեզ վայելչութիւն հոգւոց եւ
մարմնոց ձերոց» (Հան. էջ 142):